

[Justitsministeren]

at man umiddelbart skulle ændre den praksis, der har været anvendt igennem de senere år. Jeg anmodede dengang folketinget om at vise den tålmodighed, at vi fik lejlighed til at få disse spørgsmål sagligt og godt behandlet i strafferetsplejeudvalget og fik belyst de forskellige sider af det. Jeg synes, der er udført et fortrinligt arbejde i en vanskelig sag i strafferetsplejeudvalget, der giver os en god basis for at drøfte disse spørgsmål.

Jeg er under de tidligere debatter blevet klar over, at der er en direkte modstand fra nogle partiers side imod forslag af denne karakter. Venstresocialisterne og socialistisk folkeparti har ved tidligere lejlighed tydeligt tilkendegivet deres modstand imod i hvert fald afgørende bestemmelser i den forbindelse, og det radikale venstres ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, har jo også tidligere haft kraftige indvendinger imod det og havde det også i dag.

Jeg forstår da også godt de bemærkninger, der blev fremsat af hr. Poulsgaard og hr. Maisted om, at det kan være vanskelige områder at bedømme, fordi undtagelsesbestemmelser som disse må blive meget juridisk prægede i deres udformning. Hr. Maisted sagde, at der var noget ufolkeligt over det.

Jeg takker for tilslutningen, både fra hr. Poulsgaard og hr. Maisted, selv om hr. Maisted altså syntes, det var ufolkeligt.

Jeg vil gerne sige, at det ikke er med vilje, det er ufolkeligt, men bestemmelser af denne art må, for at der ikke skal være nogen risiko i forbindelse med dem, når man skal have en hjemmel, få et ret kompliceret indhold. Tværtimod er det et ønske og angiver noget meget folkeligt, at vi finder det rigtige balancepunkt imellem det, som jeg regner med alle gerne vil have at vi bekæmper, nemlig en kriminalitet, der hører til den værste og til den farligste, med metoder, som man ellers ikke mener at kunne anvende i forbindelse med almindelig efterforskning. Men at gøre det på en sådan måde, at de borgere, der bliver udsat for noget sådant, ved læsning af loven og gennem det, der praktiseres i henhold til loven, selv bliver klar over, at vi ikke af den grund har opgivet nogen retssikkerhed her i landet, er det balancepunkt, vi skal finde, og som jeg også mener vi har fundet igennem vort lovforslag.

Jeg kan udlede så meget af denne debat, at vi skulle have gode muligheder for at fin-

de hinanden. Når jeg siger vi, baserer jeg det på de synspunkter, der er kommet frem fra regeringspartierne ordførere, de to ordførere jeg nævnte før, og socialdemokratiets ordfører. Jeg synes, man må sige – og det glæder mig – at der i dag ikke blev gravet grøfter i forbindelse med hensynet til at finde en løsning, og det er jeg taknemlig for, for jeg mener, vi er nødsaget til at have en løsning.

Nogle vil måske sige: ja men hvis vi med de regler, der praktiseres i øjeblikket, har en ordning, der giver tilstrækkelige muligheder for at efterforske tilstrækkeligt i sager af den karakter, jeg her omtaler, altså først og fremmest narkotikasager, så kan vi vel lade det blive ved det, og så er det vel ikke nødvendigt at gøre sig så store anstrengelser, som jeg gerne vil gøre, for at vi kan finde hinanden ud fra de synspunkter, der er fremsat her i dag af de forskellige partier.

Dertil vil jeg gerne sige: jeg har i hvert fald ikke overhørt nogen bemærkning eller noget synspunkt, der er fremkommet i forbindelse med den sidste tids diskussion om, hvorvidt vi havde tilstrækkelig lovhjæmmel her i landet. Det har ganske vist drejet sig om andre sager, men når jeg tænker på den debat, vi havde her i folketinget i går, og på mange forudgående debatter, der har været rundt omkring om lovhjæmmel og om folketingets opgave i den henseende, ikke mindst ministerens opgave, mener jeg, det vil være farligt for tilliden til, at folketinget indretter sine forhold efter, at der er en tilstrækkelig lovhjæmmel, hvis vi ville overse det i forbindelse med dette. Man kan vel netop sige: hvis vi vil lave undtagelser på et så vigtigt område som retsplejeloven fra de almindelige gældende regler om, hvordan retssikkerheden skal varetages, er det mere nødvendigt end andetsteds, at man har den nødvendige lovhjæmmel. Det har været, og det er mit synspunkt vedrørende disse sager. Det er ikke tilstrækkeligt, at der er analogislutninger o.lign. Det bør heller ikke være sådan, at man kan risikere en diskussion om, hvorvidt den fremgangsmåde, der anvendes af vort politi, har en tilstrækkelig baggrund i folketinget eller den ikke har det. Det er nu engang sådan – det er en selvfølge, men jeg vil alligevel gentage det – at hele politiets virksomhed er baseret på, hvad man vedtager, hvad der er tilslutning til i dette ting, og derfor er det en nødvendighed for os at etablere